

Hvorvidt dette forhold sig rigtigt, maa jeg lade være usagt, da jeg ikke den Gang havde den Ære, at være Medlem af Rigsdagen. Men et maa jeg dog hævde, og det er, at hvis dette Forslag kunde forhindre Lovens Gennemførelse i et Aar, stode i alt Fald de samme Partier i Flertal i begge Ting i de 3—4 efterfølgende Aar, og der var da Tid til at indvinde, hvad der tabtes ved den Forvirring, det foreliggende Forslag afstedkom. Det forekommer mig altsaa, at det daværende ærede Medlem fra Kolding, som kom med Ændringsforslaget, ikke kan være Aarsag til, at Loven ikke er udkommen før. Hvad nu Forslaget her angaar, vilde jeg for mit Vedkommende kunne have en hel Del Anker over det, men jeg skal dog ikke fremkomme med ret mange af dem. Jeg skal imidlertid sige, at der er flere Ting, hvori jeg kan dele Ansvar med det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgtreds (Bojsen), der nys talte, og jeg tror, at skal dette Forslag føres ud i Livet, maa der foretages Ændringer deri. Nu f. Eks. med Hensyn til hvem, der er forsikret og hvem ikke, oplyste det ærede Medlem jo, at der vilde kunne fremkomme de største Ejendommeligheder. Han bemærkede, at, naar f. Eks. en Mand er Arbejder den ene Dag og Arbejdsgiver den næste Dag, saa er han forsikret den ene Dag, men ikke den anden, det er jo fuldkommen rigtigt. Nu kan det jo nok være, at Sagen er set fra et Købstadsstandpunkt — jeg tror nu, at det har været Ulykken, at det nærmest har været to Købstadsfolk, der have haft med Forslaget at gøre; jeg ved ganske vist, at det ene ærede Medlem ikke er født i Købstaden, men han har dog opholdt sig der saalænge — at han ikke fuldt ud har kunnet følge med Forholdene paa Landet. Set fra et Købstadsstandpunkt faar det ikke saa meget at sige, efter som der i Købstaden er et skarpt Stel mellem Arbejder og Arbejdsgiver, og man kommer ikke saa let til at forveksle disse to, thi den, der er Arbejdsgiver i Dag, er som Regel ikke Arbejder i Morgen; som Regel er Stellet altsaa der temmelig let at finde, men anderledes gaar det ude paa Landet. I de mindre Erhverv ude paa Landet veksler det Dag for Dag. Jeg behøver ikke at gaa længere end til mig selv, jeg er den ene Dag Lønarbejder og den næste Dag Arbejdsgiver, og saaledes er det hver Sommer og vil ogsaa blive det til Sommer, det er sikkert, hvis jeg skal leve saa længe. Der er altsaa disse ejendommelige Omkifstninger, som ville saa en forunderlig Indflydelse, naar Loven skal komme til at virke. Vi hørte forleden Dag Tale om en Tørvemose, hvor der er en Mængde Arbejdere, og tage vi blot denne eneste Ær-

ringsvej, saa vi næsten hver Dag det Særlynd, at en Mand er Lønarbejder den ene Dag og Arbejdsgiver den anden, og hvis der sker et Ulykkestilsfælde, kan han den ene Dag blive forsørgelsespligtig, den anden Dag ikke. Det samme er Tilfældet med Smaaarbejdere, der skulle mergele, og saa fremdeles paa flere Omraader. Set fra dette Standpunkt maa der i hvert Tilfælde gøres Forandring i Lovforslaget, naar det kun skal være Lønarbejdere og dem, der ere ligestillede med dem, men ikke Arbejdsgiverne, som det skal omfatte. Den, der for Størstedelen ernærer sig ved Lønarbejde, bør komme ind under Loven, selv om han i visse Tilfælde kunde komme til at optræde som Arbejdsgiver. Naar hans Hovederhverv er at arbejde for andre for Løn, bør han komme ind under Loven, selv om han har været i det Tilfælde, at han har set sig nødsaget til undertiden at tage Hjælp til at udføre et eller andet Arbejde. Med Hensyn til hvem der skal bære Udgiften, naar en eller anden kommer til Skade, er der medtaget visse Erhverv, som jeg, set fra et Landbostandpunkt vel at mærke, vilde grue for bleve medtagne. Jeg hørte, at det ærede Medlem fra Ringkøbing (S. C. Christensen) talte om at tage flere Erhverv med, deriblandt Mergling. Jeg vil ikke haabe, at det skal komme med, især hvis det kun udføres efter en mindre Maalestok. Men hvad jeg har bemærket er taget med, er Bygningsarbejdet ved Huse og Skibe. Nu er det blevet oplyst fra Thykland, at det er et meget farefuldt Arbejde, men dersom det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgtreds (Bojsen) som fremkom med dette, havde haft en Statistik over Bygningsarbejder paa Landet og i Købstæderne eller rettere de store Byggeforetagender i Sammenligning med de smaa, nærer jeg ikke mindste Tvivl om, at der mellem Procenttallet for Ulykkestilsfælde ved disse to Arter af Byggeforetagender vilde blive en himmelvid Forskel. Skulle vi have de smaa Byggearbejder paa Landet med, vil man blive nødt til helt at komme bort fra den nuværende Praksis. Naar en Mand har en lille Smule Penge, køber han selv Materialier og lejer nogle Haandværkere til at bygge Huset, og jeg tror, at det er en god og sund Fremgangsmaade. Men skulde disse Folk risikere at komme til at svare en meget stor Assurancepræmie eller en stor Sum, hvis en af Arbejderne kommer til Skade, og at kunne blive fuldstændig ruineret derved, saa vil det blive en Hemsko for dem til ikke at turde paatage sig saadanne Arbejder. Og det gælder ikke alene Huse, men ogsaa Skibe, vel at mærke smaa Baade, de smaa Baade, som Største-